

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 100.

29de Møde.

Tredagen den 8de Marts.

(Fortf.)

Krigsministeren: Jeg vil ogsaa anmode den ærede Taler om, at han vil opgive mig Navnet paa den Vedkommende, saa skal det blive undersøgt i Krigsministeriet, og Forholdsregler blive tagne i den foreliggende Sag. Saaledes, som den ærede Taler har fremsat den, er Sagen mig aldeles ubekjendt.

Blac: Den høitagede Krigsminister træde før, saavidt jeg observerede, at af dem, som hørte til Ingeniør- og Artillerietropperne, var der flere Andre, som muligt ikke vilde blive hjempermitterede. Det forekommer mig, her er et Tilfælde, som ikke saa sjældent gjør sig gjældende i Artilleriet, at de paalægge dem større Baand end nogle af de Andre. Det er en Krigsskat, der bliver paalagt Folk i Almindelighed, især dem, som have store og stærke Sønner, idet disse da blive tagne til Artilleriet, naar de kunne løfte paa Kanonerne. Men, naar de nu ikke kunne blive hjempermitterede saa tidligt som de Andre, og dertil kommer, at man ved Artilleriet, tager endeel af dem til Underofficerer eller Overconstabler og da atter fordre, at de skulle ligge i Tjeneste længere, forekommer det mig ubilligt. Jeg kan derfor ikke Andet end ønske oplyst af Krigsministeren, hvorledes det forholder sig med, at Artilleriet fremfor de andre Baabarter skal bebyrdes saaledes.

Balth. Christensen: Jeg vil blot tillade mig med Hensyn til, hvad der er passeret, og navnlig den specielle Forespørgsel fra min ærede Nabo tilhøre, at forhøre, om Rigsdagen turde forvente sig fra det ærede Ministerium eller fra de to Ministre, hvorom her Taler er, detaillerede Oplysninger meddeelte om Sammenhængen med denne specielle Sag, samt om hvorvidt og hvilken Opreis-

ning der efter Ministrenes Mening maatte kunne tilkjendes den Paagjældende.

Justitsministeren: Hvad den sidste Deel af Spørgsmaalet angaaer, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan vide, hvorvidt der tilkommer ham nogen Opreisning: thi det er jo vel oplyst af den ærede Taler, at den Paagjældende har været med i Felten under et ftingeret Navn; men det er dog muligt, at han skulde have været med i Felten under sit rigtige Navn, og i saa Tilfælde vil der jo egentlig ikke tilkomme ham nogen Opreisning, uden, i alt Fald, dersom han ikke havde faaet sine Marschpenge eller øvrige Emolumenter, hvilket jeg virkelig ikke veed, men som i alt Fald er Justitsministeriet vedkommende. Hvad forøvrigt angaaer Spørgsmaalet om, hvorledes den ærede Rigsforsamling skal faae disse Oplysninger, da har jeg hidtil ikke godt kunnet tænke mig, hvorledes jeg under andre Sager skulde kunne gribe Leiligheden til at oplyse dette, med mindre der skulde komme en anden Sag paa Bane, der stod i saadan Forbindelse med den, at jeg kunde finde mig foranlediget til under denne at fremsætte det. Men, da Sagen forøvrigt har været offentlig behandlet, som jeg nu har erfaret, saa vilde vist en Meddelelse til den ærede Rigsdagsmænd, som har bragt Sagen paa Bane, kunne frembringe accurat den samme tilsigtede Virkning, nemlig at Sagens Resultat blev offentligt bekjendt. Forøvrigt vil det være mig kjerere, at den her kom frem igjen, da den nu engang her er bragt paa Bane; thi derved vil det ærede Things Medlemmer selv, tilligemed det Publicum, der læser Rigsdagstidenden, kunne blive bekjendt med Sagens Sammenhæng, og jeg troer vistnok at kunne forud forsikre, at der ikke i denne Sag vil findes nogen Brangvillighed, men i alt Fald kun maaskee en Feiltagelse fra de vedkommende Embedsmænds Side.